

senie sborového súdu preskúmať vrchný súd. Preskúmal-li tedy sborový súd sám svoje usnesenie a toto — na základe podania súkromného žalobcu, ktoré nazýva žiadosťou — pozbavil platnosti, porušil zákon v horecitovanom ustanovení trestného poriadku a prekročil tak obor svojej pôsobnosti, čím zaviniť zmätok podľa § 384, č. 4 tr. p. Krome toho preskúmanie usnesenia sborového súdu ako súdu odvolacieho je vylúčené § 556, odst. 1 tr. p., podľa ktorého je sťažnosť proti takému usneseniu neprípustná a krajský súd tedy porušil svojím rozhodnutím zákon i v ustanovení § 556, odst. 1 tr. p.

Bolo preto treba opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti podanému generálnou prokuratúrou vyhovieť a vysloviť, že zákon bol porušený v uvedených miestach zákona, zároveň však, pretože usnesenie toto bolo v neprospech obžalovaného, lebo ním ožil zrušený prvostupňový odsudzujúci rozsudok a bolo nariadené ďalšie trestné pokračovanie proti obžalovanému, ktoré bolo už proti nemu zastavené, bolo treba v smysle § 442, odst. 7 tr. p. a z dôvodu zmätku podľa § 384, č. 4 tr. p. vadné usnesenie zrušiť a ponechať v platnosti usnesenie zo dňa 9. marca 1935.

§ 19, odst. 1. zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. stanoví, že súkromný žalobca môže upustiť od stíhania, len pokiaľ súd prvej stolice nepočal vyhlasovať rozsudok. Keď súkromní žalobcovia upustili od obžaloby na odvolacom hlavnom pojednávaní, stalo sa tak v takom období trestného pokračovania, kedy rozhodnutie súdu týmto prehlásením žalobcov v smysle horecitovaného zákonného ustanovenia nemohlo už byť obmedzené a nemohlo tedy ani slúžiť toto prehlásenie strán za základ k rozhodnutiu podľa § 323, odst. 1 tr. p., ktoré predpokladá upustenie od obžaloby podľa zákona učinené, tedy učinené v takom období pokračovania, kedy s ním zákon spojuje ešte vliv na rozhodnutie súdu práve v § 323 tr. p. stanovený.

Keď odvolací súd prez to prvostupňový odsudzujúci rozsudok zrušil a trestné pokračovanie na základe § 323 tr. p. zastavil pre späťvzatie obžaloby stranami, porušil zákon v tomto jeho ustanovení ako i v ustanovení § 19 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. Ponevác však usnesenie bolo v prospech obžalovaného, nemá prítomné rozhodnutie v tejto časti pre strany účinku.

Čís. 5497.

Ustanovením § 66, odst. 1 tr. zák., že pokus zločinu alebo prečinu má byť trestaný miernejšie než dokonaný čin, nie je stanovená žiadna zvláštna nižšia sadzba na pokus zločinu alebo prečinu, menovite nie je vyslovené, že by najvyššia výmera trestu za pokus zločinu alebo prečinu nesmela presahovať spodnú hranicu trestnej sadzby stanovenej zákonom na dokonaný zločin alebo prečin.

(Rozh. zo dňa 28. januára 1936, Zm III 598/35.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti P. M., obžalovanému z pokusu zúmyselného zabitia podľa § 279 tr. z. a i., zmätočnú sťažnosť obžalovaného a jemu ustanoveného obhájcu čiastočne zamietol a čiastočne odmietol.

Z d ô v o d o v:

Obžalovaný a jemu ustanovený obhájca ohlásili proti rozsudku porotného súdu zmätočnú sťažnosť čo do výšky trestu. Zároveň prehlásil obžalovaný, že trest ihneď nastúpi.

V písomnom odôvodnení tejto zmätočnej sťažnosti vytykajú sťažovatelia, že porotný súd vymeral obžalovanému pre pokus zločinu úmyselného zabitia človeka proti ustanoveniu trestného zákona trest 12 ročnej káznice, nakoľko v smysle § 66 tr. z. mal mu byť trest vymeraný nižšie trestnej sadzby, stanovenej na dokonaný čin, a to následkom poľahčujúcich okolností, na ktoré zmätočná sťažnosť poukazuje, v miere sníženej, s upotrebením zmierňovacieho ustanovenia trestného zákona.

Ponevác sťažovatelia nenamietajú v zmätočnej sťažnosti, že by bol porotný súd aj v tom porušil zákon, že nevymeral obžalovanému trest za použitia § 92 tr. z., a ponevác obžalovaný po ohlásení zmätočnej sťažnosti prehlásil, že chce trest ihneď nastúpiť, a tým prejavil, že sa spokojuje s druhom uloženého trestu, neľze hľadiac na obsah odôvodnenia zmätočnej sťažnosti vykladať ju inakšie, než že sťažovatelia hore uvedenou výtkou chcú uplatňovať vecný dôvod zmätočnosti podľa 2. bodu § 385 tr. p. Zmätočná sťažnosť v tomto smere je bezpodstatná.

Zločin úmyselného zabitia človeka sa trestá, je-li dokonaný, podľa § 279 tr. z. trestom káznice od 10—15 rokov. Predpisom 1. odst. § 66 tr. z. je len vo všeobecnosti ustanovené, že pokus zločinu alebo prečinu má byť trestaný miernejšie než dokonaný čin. Ale tým nie je stanovená žiadna zvláštna nižšia sadzba na pokus zločinu alebo prečinu a menovite nie je vyslovené, že by najvyššia výmera trestu za pokus zločinu alebo prečinu nesmela presahovať spodnú hranicu trestnej sadzby, stanovenej zákonom na dokonaný zločin alebo prečin.

Že opačný náhľad sťažovateľov je omylný, vychádza z ustanovenia 2. odst. § 66 tr. z., ktorý výslovne uvádza, že trest za pokus ľze uložiť i pod najnižšou hranicou trestnej sadzby. Porotný súd preto neprekročil pri výmere trestu obžalovanému medze sadzby stanovenej zákonom a rozsudok tedy netrpí vadou, ktorá by tvorila vytýkaný zmätok.

Čís. 5498.

Ustanovení § 463 tr. zák. se vztahuje i na manžely rozvedené, sejdou-li se znovu po rozvodu a žijí ve společné domácnosti. Skutek je posuzovati podle tohoto ustanovení i tehdy, byla-li věc odňata z úschovy osoby třetí, s pachatelem ve společné domácnosti nežijící.

Žádost za stíhání pro tento přestupek je podati u soudu v preklusivní lhůtě § 530 tr. zák.

(Rozh. ze dne 29. ledna 1936, Zm I 1319/35.)